

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšera a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobců: **a) JUDr. P. U., b) R. U.**, oba zastoupeni Mgr. Ladislavem Veselým, advokátem se sídlem Palackého nám. 19, Rosice, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraj**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 7. 2010, čj. JMK 105688/2010, sp. zn. S-JMK 102528/2007 OSO, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 6. 2012, čj. 30 A 90/2010 - 104, o návrhu žalobců na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh žalobců na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Městský úřad Ivančice rozhodnutím ze dne 8. 6. 2010, sp. zn. OSČ/TP-12/07, čj. MI 3478/2010, zrušil údaje o místě trvalého pobytu žalobců dle § 12 odst. 1 písm. b) zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech.

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 22. 7. 2010, čj. JMK 105688/2010, sp. zn. S-JMK 102528/2007 OSO, změnil k odvolání žalobců rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tak, že jeho výroková část zní: „Údaj o místu trvalého pobytu JUDr. P. U., nar. X a R. U. nar. X, oba bytem I., část A., P. 94/91 se na adrese I., A., P. 94/91 dle ust. § 12 odst. 1 písm. b) zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel, zrušuje, neboť objekt, na jehož adrese jsou hlášeni k trvalému pobytu, je podle zvláštních právních předpisů nezpůsobilý k užívání za účelem bydlení. Místem trvalého pobytu JUDr. P. U. a R. U. se v souladu s ust. § 10 odst. 5 zákona o evidenci obyvatel stává sídlo ohlašovny – I., P. 196/6.“

II.

[3] Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 27. 6. 2012, čj. 30 A 90/2010 – 104, zamítl žalobu žalobců proti rozhodnutí žalovaného.

III.

[4] Žalobci (stěžovatelé) napadli rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

[5] Stěžovatelé současně požádali o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Svůj návrh odůvodnili tím, že nabyli práv v dobré víře, v předmětné nemovitosti fakticky bydlí a jsou v ní hlášeni k trvalému pobytu. Údaje o trvalém pobytu jsou přitom obsaženy v mnoha osobních dokladech. Stěžovatelé, resp. stěžovatel a), podniká a místem jejich podnikání je právě nemovitost, kde je jejich trvalý pobyt. Stěžovatelé ve třetím doplnění kasační stížnosti ve vztahu k žádosti o přiznání odkladného účinku požádali, aby Nejvyšší správní soud zvážil a navrhl řešení, kde budou bydlet a kdo bude hradit tyto zvýšené náklady. Místem trvalého pobytu stěžovatelů je sídlo ohlašovny na P. 196 v I., což ovšem není objekt určený k užívání na bydlení. Přesunutím trvalého pobytu do sídla ohlašovny stěžovatelé nebudou moci provozovat ubytovací živnost non-stop jako doposud. Tím pádem nebudou mít tržby ani prostředky na základní provozní náklady objektu a zajištění osobních potřeb. Nebudou mít prostředky ani na zajištění ochrany objektu a movitých věcí. S ohledem na jejich věk a na možnosti si přivydělávat jinde, bude tato změna pro stěžovatele likvidační.

IV.

[6] Žalovaný k návrhu stěžovatelů na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti poukázal na své vyjádření před krajským soudem, a to tak, že jeho rozhodnutí o zrušení údaje o místu trvalého pobytu nabylo právní moci dne 27. 7. 2010. Poté bylo spolu se spisovým materiálem správního orgánu správního stupně předáno Městskému úřadu Ivančice, který provedl změnu v informačním systému evidence obyvatel. Stěžovatelé tudíž mají v současné době místo trvalého pobytu v sídle ohlašovny, tj. I., P. 196/6 a nikoliv I. A., P. 94/91. Stanovisko žalovaného v této věci zůstává neměnné – přiznání odkladného účinku považuje za bezpředmětné.

V.

[7] Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[8] Podle § 107 s. ř. s., věta před středníkem, kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, a to jen na základě návrhu stěžovatele. Je to přitom stěžovatel, na kom vážne břemeno tvrzení i důkazní stran osvědčení výjimečnosti jeho situace oproti ostatním stěžovatelům ve stejné pozici. Stěžovatel tedy musí hrozbu nepoměrně větší újmy jednak dostatečně konkrétně tvrdit a jednak i náležitě doložit.

[10] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že dobrá víra stěžovatelů ani skutečnost, že v předmětném objektu fakticky bydlí a stěžovatel a) v této nemovitosti podniká, nepředstavují shora vymezené předpoklady pro přiznání odkladného účinku. Specifičnost situace stěžovatelů nemůže doložit ani jejich argument, že údaje o trvalém pobytu jsou obsaženy v mnoha osobních dokladech. Nejvyšší správní soud není povolán k tomu, aby při rozhodování o odkladném účinku řešil, kde a za jakou cenu mají stěžovatelé bydlet, a jak mají řešit svou stávající či budoucí situaci

ohledně bydlení a sídla podnikání. Ani z obecných úvah stěžovatelů o nemožnosti si v budoucnu řádně obstarávat obživu jinak, nežli provozováním ubytovací živnosti v předmětném objektu, nelze dovést hrozbu nepoměrně větší újmy, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám.

[11] To, zda správní orgán postupoval správně, rozhodl-li o zrušení údaje o trvalém pobytu stěžovatelů (se všemi z toho plynoucími důsledky), nelze řešit v řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Posouzení zákonnosti tohoto rozhodnutí bude předmětem následného meritorního rozhodování. Vlastní výkon napadeného správního rozhodnutí ovšem nemůže být bez dalšího považován za důvod pro konstatování splnění podmínek dle § 73 odst. 2 s. ř. s. Je vhodné rovněž připomenout, že krajský soud usnesením ze dne 10. 11. 2010, čj. 30 A 90/2010-23, rovněž nepřiznal žalobě odkladný účinek.

[12] Nejvyšší správní soud dospěl po zvážení argumentů stěžovatelů k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku nebyly splněny, a proto návrh stěžovatelů na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Soud uzavírá, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy, a nelze z něj jakkoliv předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 9. ledna 2013

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu